

en muurschilderingen afgebeelde dansende figuren toonen zoowel verwantschap met de relief-figuren der oude Indiërs als met de nog heden in zwang zijnde Balineesche en Japansche tempeldansen. En de volmaakt-

gekaracteriseerde dansers en danseressen der Boroboeoer en Prambanan reliefs bewijzen de doorlopende band van traditie, die Oud- en Nieuw Java verbindt. Vooral waar de dansen, zooals meestal het geval was, met godsdienstige plechtigheden verbonden waren, werden met de grootste vasthoudendheid bepaalde formules in stand gehouden. Er was een vaste canon voor de dansers, die in Griekenland en Egypte bij de mysterie-spelen ter eere der goden fungeerden, evengoed als er nog heden ten dage een canon bestaat voor de vorstelijke danseressen aan de hoven van Siam, Kambodja en Java.

Beschouwen wij den aard en den vorm der dansen uit het verre verleden en van die welke nog dagelijks in de landen van den Oriënt en het verre Oosten worden uitge-

voerd, dan zal blijken, welk een belangrijke plaats dans en spel in maatschappelijk en privaat leven steeds hebben ingenomen.

Aard en Uiterlijk der dansen. De afbeeldingen in Egyptische tempels

en graven bewijzen dit het aller-eerst. Men onderscheidt daar, evenals later bij de Grieken, den eigenlijken dans, waarbij het vooral op vaardigheid en schoonheid der bewegingen aankomt en den mimischen dans, die in hoofdzaak beoefend werd bij feesten en plechtigheden ter eere der goden.

„La danse pure” mocht bij geene feestelijkheid, hetzij van privaten of van publieken aard ontbreken: hij gold den Egyptenaar als uitdrukking van vreugde. In zijne taal waren „dansen” en „juichen” synonieme woorden. Wanneer de oogst rijp stond en de landbouwer aan god

Min de eerste vruchten offerde, dan voerde hij een dans uit om den god zijne dankbaarheid te toonen. Bij de feesten ter eere van de „godinnen der vreugde” Hathor en Bastet waren verschillende dansen evenzeer een vereischte als het dragen

DANSENDE BACCHANTE.

(NAAR EEN GRIEKSCH RELIEF IN VILLA ALBANI, ROME).